ÎN 7 ZILE

● I-AM SIMȚIT PE-APROAPE... ● UN NUME DE REȚINUT : KU ! ● DE NECREZUT : DUMITRIU II ELIMINAT DE PE TEREN ● INEGALITAȚI ● COIDUM, LA FEL CU FABBRI ● GESTUL EMOȚIONANT AL LUI BENTU

Fenerbahce, Galatasaray, P.A.O.K. Salonic : o victorie în formație completă ; o înfrîngere — cu o garnitură în care au fost introduse multe rezerve ; **un meci egal** — după o evoluție nesatisfăcătoare, apreciază martorii oculari ; turneul de pregătire al lotului nostru reprezentativ continuă **azi la Volos**, unde se și încheie.

Nu putem judeca astfel de turnee după rezultate ; **ele sînt importante mai mult prin CE POT SPUNE antrenorului**, prin ceea ce reprezintă **ca acumulări** și de aceste lucruri **o** să ne dăm seama în curînd, cînd Angelo Niculescu va avea cuvîntul în ședințele federației sau în coloanele presei, iar jucătorii și-l vor spune... în teren. Din acest punct de vedere, bine spuneau și cîțiva băieți de la Steaua : „judecați-ne turneul la... meciurile cu Bayern München"... (Facem această apropiere pentru **fondul lucrurilor** ; fiindcă în orice caz sub raportul rezultatelor celor două turnee nu se poate stabili nici un fel de identitate...)

Oricum, „tricolorii" noștri au jucat — ăsta e lucrul cel mai important — și parcă n-a fost deloc rău să-i știm pe aici, pe aproape... Iar ei s-au simțit, sîntem siguri, mai bine decît prin avioanele transoceanice și transamazoniene, sau pe sub tropeala Ecuatorului..

DOUA JOCURI PENTRU LOTUL DE JUNIORI

Pentru a da posibilitate lotului național de juniori să se pregătească mai bine în vederea participării la Turneul U.E.F.A. din Spania (12—22 mai), federația a contractat două partide amicale cu selecționata similară a **R.D Germane.** Ambele jocuri vor avea loc în R.D.G. : **la 21 aprilie la Kamens, al doilea la 23 aprilie la Bautzen.** Cum se vede la scurt interval, așa cum se va juca de fapt la Turneul U.E.F.A.

LITIGII ÎN FAȚA COLEGIULUI DE ANTRENORI

Vineri după amiază (ora 18) se va întruni, la sediul federației, biroul colegiului central al antrenorilor. Pe ordinea sa de zi figurează un punct foarte important : **discutarea unei serii de litigii** survenite între cluburi sau secții de fotbal și antrenori.

PETROLUL ÎN TANZANIA : MECI NUL

Vești despre turneul echipei Petrolul Ploiești în Tanzania am primit cu întîrziere și grație presei străine, deoarece — cum se întîmplă de regulă cu toate echipele noastre plecate peste hotare — conducerea delegației ploieștene n-a anunțat nici unde și cînd poate fi găsită la telefon și nici n-a comunicat rezultatele. În astfel de condiții a trebuit să ne mulțumim cu un singur rezultat care ne-a parvenit : **2—2 cu Young Africans** la Dares-Salaam.

REUNIUNEA ARBITRILOR DIVIZIONARI

Duminică, de la ora 8 dimineața, în sala clubului Dinamo din București va avea loc consfătuirea arbitrilor divizionari, organizată de colegiul lor central. La consfătuire vor lua parte, printre alții, arbitrii divizionari A și B și președinții colegiilor județene. În ajun, sîmbătă, se va întruni colegiul central.

ACTUALITĂȚI

Știre primită de la Budapesta ne vorbește despre primele remanieri produse în lotul reprezentativ al Ungariei. Nemulțumirea principală, așa cum a reieșit și dintr-o corespondență anterioară publicată de noi, a fost furnizată de ineficacitatea atacului în turneul sud-american : doar două goluri în 5 partide. Apar două nume noi, unul mai cunoscut (**Branikovits**), altul mai puțin familiar nouă (**Kü**), ambii de la Ferencvaros. Primul este un vîrf de atac tipic (în echipa sa de club face cuplu cu Albert), cel de-al doilea este un jucător de tipul lui Radu Nunweiller — joacă de altfel, ca și internaționalul nostru cu numărul 10 — care acționează pe la mijlocul terenului, pe stînga, dar apare imprevizibil și — se spune — eficace, în careul advers.

„Operațiunea" lui Illovszki era previzibilă nu numai în lumina turneului sud-american, unde formula de principiu : Fazekaș — Bene — —Dunai II — Zambo a lăsat de dorit, ci și în raport cu un recent rezultat primit de la Belgrad, unde Ujpesti Dozsa (cu atacul de mai sus !) a pierdut cu 1—2 un amical cu O.F.K. și cu 2—3 un altul cu Dinamo Zagreb

Terenurile sînt proaste, vremea e ploioasă și rece în aceste meciuri de verificare din perioada actuală, adversarii mai ales cînd joacă acasă și sînt din categorii inferioare — se bat și aleargă de rup pămîntul, toate acestea sînt stări de fapt reale, dar ele nu scuză cu nimic ieșirile nervoase, abaterile de la disciplină. Nu știm, în detaliu, ce s-a întîmplat duminică la Brăila, dar mărturisim că știrea eliminării de pe teren a lui Niki Dumitriu, în amicalul Progresul—Dinamo, ne-a impresionat neplăcut.

Mai întîi pentru faptul în sine : ce miză teribilă pot avea astfel de jocuri încît nervii să se încingă pînă la temperatura eliminărilor?

Și în al doilea rînd, pentru că „eroul" incidentului a fost un jucător atît de distins, atît de iubit și — la urma urmei — atît de „senior" în joc, încît mai că-ți vine a crede că n-a fost nimic adevărat, că e o glumă. Să fi intervenit la Dumitriu II „explozia" provocată de loviturile și șicanele pe care — o întreagă carieră — i le-au aplicat adversarii?

Bayern München — aflăm din ziarele de luni — a învins cu 7—0 în **etapa a 21-a** a campionatului vest-german și această știre este completată de amănuntul (nu lipsit de importanță) că Gerd Müller a înscris 5 goluri. În același timp, Tottenham Hotspur cîștiga cu 2—0 (**etapa a 29** a campionatului englez), urcînd pe locul al 5-lea al clasamentului.

Ce ne face să ne oprim în mod deosebit asupra acestor partide, dincolo de considerentul că ele ne interesează fiind vorba de viitori adversari ai echipelor noastre în cupele europene intercluburi ? Răspunsul e simplu : simțim nevoia de a sublinia, dincolo de valoarea intrinsecă a adversarilor pe care sorții i-au desemnat arădenilor și steliștilor, și **conjunctura specială în care se vor disputa meciurile din 8 martie de pe stadionul 23 August și de pe cel al U.T.A.-ei.** Și anume, în timp ce adversarii lor se află ÎN PLIN CAMPIONAT — deci, la un nivel de pregătire ridicat, cu o formație, probabil, bine conturată și lansată de-acum pe piața competiției — Steaua și U.T.A. vor angaja lupta în mod practic **înainte de sezon**, pentru că... ce poate însemna pentru ele o **singură etapă de Cupa României** „în picioare" ?

Oricum, nu va trebui să omitem, cînd îi vom judeca și pe unii și pe ceilalți reprezentanți ai noștri, că ei **se aruncă în această luptă cam „cu pieptul deschis"** Pentru că, fără a nivela teren scuzelor, trebuie să recunoaștem că una e să te pregătești jucînd etapă de etapă în campionatul englez sau vest-german și alta e să te verifici în compania Sportului studențesc sau la Oran, cu selecționata de tineret a Algeriei.

Constatăm fapte nude, pure și simple. Nu căutăm vinovați. Sau, chiar dacă i-am căuta, printre ei n-ar putea fi... U.E.F.A., care a fixat termenele !

Antrenori schimbați în plin campionat ! Ce calamitate — spunem de fiecare dată — ce eroare metodică, ce atentat la drepturile profesiei !

Și nu ne formalizăm nefondat, fără îndoială. Practica aceasta n-are nimic bun în sine, trebuie s-o repudiem.

Ce trebuie să reținem însă din faptul că **Bologna** l-a schimbat acum, în returul campionatului, pe celebrul **Fabbri**, înlocuindu-l cu un cuplu (Pugliese — Cervellatti) și că după această măsură echipa a învins în deplasare pe Lanerossi cu 3—2? Nimic altceva decît că fotbalul e peste tot același...

Linia de atac a echipei de minifotbal a ziariștilor sportivi se prezintă într-o formă îngrijorătoare. Deși echipa noastră a avut inițiativa aproape permanent, în partida de sîmbătă, în sala Dinamo, cu formația arbitrilor bucureșteni, ea n-a reușit să fructifice decît de 3 ori, pierzînd meciul cu 5—4, **un gol fiind înscris în propria poartă de arbitrul Bentu**, gest emoționant și pe care nu-l vom uita pînă la... primul meci divizionar condus la centru de Aurel Bentu.

Oricum, dacă ineficacitatea atacului nostru ne îndispune și ne pune pe gînduri (am decis să renunțăm și la partida cu ziariștii maghiari pe care proiectam s-o jucăm la București în deschidere, la 14 mai!!) nu ne putem refuza satisfacția de a consemna **excelenta formă fizică a arbitrilor**, care ne-au dominat în final.

O luăm drept o promisiune pentru nivelul arbitrajelor în noul sezon...

Radu URZICEANU

EUGEN BARBU

Carnet

300

De trei sute de săptămîni, revista noastră, **pentru că nu pot s-o mai numesc altfel, hrănește setea de informație a microbiștilor fotbalului, apărînd la chioșcuri cu o regularitate de ceasornic. Miercurea sau în joile grase ale internaționalelor, pachetul de pagini se desface ca să desfete pe curioși. Atunci, în infinitul literelor apar niște viteji de legendă care pe la Craiova sau pe la Iași au ridicat tribunele în picioare. Reporterii acestei publicații, întocmai ca niște spiriduși, se strecoară în cabine de arbitri, se prefac — stînd pe banca rezervelor — că trag cu ochiul în teren, dar de fapt execută o ascultare a inimii celor aflați pe banca rezervelor. Lor nu le scapă o lacrimă a unui portar învins de la 11 metri sau exclamația îngîmfată a unui înaintaș umflat în pene. Citiți rubrica de „confidențe" și veți avea un Manual de morală practică. Acolo unde cuvîntul dulce cu două tăișuri ca al săbiilor de ciocolată de la cofetărie, face prea puțin, vine articolul de fond cu verzalele lui grase și îndopate cu cerneală și dacă o cronică a lăsat prea puțin să se înțeleagă dintr-un derby, atunci un cursiv sprințar va completa ca la cinematograf programul literar desfășurat în jurul balonului rotund.**

Sînt în anii de zile de apariție ai revistei „Fotbal" multe seriale mai bune decît povestea lui Eliot Ness sau a Invadatorilor, cu băieți buni și cu băieți răi, cu cei ce trag la fit sau cu tineri sîrguincioși în stare să cîștige orice test Cooper. Minunate povești despre nopțile waipurgice ale unor fundași cu năravuri sînt relatate cu o pană indiscretă, cum vacanțele la mare ale bătrînului Greavu au fost povestite cu must și piper. Amintiți-vă de fiecare deschidere de sezon, de declarațiile ca înaintea războiului gallic ale oltenilor sau piteștenilor. În aceste pagini de cronică fotbalistică vom întîlni laolaltă promisiuni feerice de fericire în ce privește cîștigarea titlurilor supreme, precum și scuzele învelite în celofan ale celor care au pierdut.

Dar cîte lucruri frumoase nu se pot găsi în colecția revistei noastre ? Peisaje exotice din turnee transoceanice, mici capodopere exotice, cu personaje ce schimbă hotelurile de lux de la Rio de Janeiro, sau Ciudad de Mexico, însoțite de poze frumoase făcute de amatori, descrierea turneelor africane ale unor vestiți portari români care copiază jurnalele de călătorie ale colegilor de odaie, spre hazul general, lucru ce îndrituiește să se spună că în literatură nimic nu poate fi original și că simțirea se poate copia cu indigou...

O nostalgie galeșă mă încearcă. Ca o pasăre călătoare ce am fost, trebuie să spun că prin multe cuiburi mi-am adăpostit proza săptămînală despre fotbal. Ba, într-o vreme, cineva m-a sfătuit să mă las de articolele astea de miercurea că prea aș părea neserios. Noroc că mi-am amintit că în vremurile noastre miniștri dansează la baluri populare și că în Parlamentul italian sînt dărîmate guvernele din cauza lui Riva și Altafini. Mi-am spus că dacă scrijelesc și eu puțin cu condeiul nu o să fie un capăt de țară și lumea n-o să se supere. Ce-i drept, m-am lăsat de metaforele de pe timpuri de la „Contemporanul", din coliva cărora mănîncă astăzi alții, crezînd că e vorba de salată de andive. Ba chiar am lepădat cuvintele nărăvașe, deși mai scap, ici și colo, cîte o strîmbă fără de care cartușul pare lipsit de piper. Stînd sub atîtea corturi, ziare și reviste literare și încercînd apa dreptății care-ți îngheață degetele cu care-o încerci, mi-am spus că tot aici, la „Fotbal" e mai bine, pentru că redactorii nu se amestecă în text și nu te roagă s-o mai înmoi la ocazii festive. Ceea ce am iubit totdeauna la publicațiile mari a fost posibilitatea de a citi în aceeași pagină două idei care se bat cap în cap ; ăsta e un semn de libertate interioară a redactorului șef. El permite, adică, să existe afirmații contrare, și asta nu-l deranjează chiar într-un domeniu mai puțin spinos ca altele, cum e fotbalul. Cînd există coruri negative sau pozitive, deja idei sînt mai puține. Revista noastră nu m-a certat cînd nu eram de acord cu ea și lucrul e notabil. Cei ce o conduc nu m-au silit să fac frumos și asta mi se pare și mai mult. A face frumos în gazetărie e ca și cum ți-ai închiria peniță Necuratului. Și cine dorește așa ceva ?

O dată cu cele 300 de rotații în spațiul balonului rotund, „Fotbal" devine un meteor. Să-l facem să strălucească și mai tare...

TRISTEȚEA LUI MIHAI MOCANU

Revedere duioasă : Alina cu tăticul ei

Pentru cine nu cunoaște antecedentele — accidentul de pe „Mithat Pașa", în timpul jocului cu Galatasaray —, așa cum a apărut **Mihai Mocanu**, vineri dimineața, în holul aeroportului internațional Otopeni, adus de un cărucior pe patru rotițe, cu piciorul stîng la orizontală, din cauza ghipsului fixat din talpă pînă dincolo de genunchi, ar fi zis că fundașul Petrolului și al națională se află după o partidă de fotbal... american.

Oricum, scena stoarce lacrimi Alinei, fetița de cinci anișori, venită cu mămica la aeroport, care nu-l mai văzuse niciodată pe tăticul ei într-o asemenea neplăcută postură. Nici ea și nici nimeni altcineva întrucît, după cum aveam să aflăm, cîteva clipe după aceea, în cei 15 ani de cînd joacă fotbal, Mihai Mocanu n-a știut ce-i aia fractură.

Grijuliu, „tăticuțu" își liniștește fetița, arătîndu-i și amuzînd-o cu „hieroglifele" de pe ghips (autografe culese pe pat de spital de la personalul clinicii, care l-a îngrijit cu nespusă atenție, de la coechipierii români, de la fotbaliștii lui Fenerbahce și Galatasaray) și, apoi, ne descrie faza, faza cu pricina, cu lux de amănunte :

„...Ataca Galatasaray. Aripa mea s-a deplasat fără balon spre interiorul terenului, atrăgîndu-mă după ea ; era un început de manevră, căci abia după aceea am putut să-l observ pe fundașul Ekrem urcînd pe culoarul liber ; a urmat o pasă, la întîlnire, a mijlocașului dreapta și o încercare a mea de a intercepta mingea ; a trebuit să mă răsucesc repede și, totodată, să mă aplec la înălțimea ca de două palme de la pămînt pentru a atinge balonul. Cum s-a petrecut accidentul nu-mi amintesc. Știu doar că în momentul în care am lovit mingea am și căzut fulgerat de o durere. Apoi, a venit doctorul, targa. Cramponul ghetei lui Ekrem l-am văzut bine pe... radiografie.

Spune-mi, te rog, crezi că a a fost o lovitură intenționată ?

— N-aș putea să afirm așa ceva. Mai ales după cele ce-au urmat. Ekrem a venit la spital, și-a cerut scuze, s-a iscălit și el aici pe ghips, nu știu dacă ați observat.

— Care este exact diagnosticul ?

— Fractură de tibie, fisură de peroneu.

— Ce înseamnă asta ca... timp ?

— Patru luni, așa mi-a spus doctorul Dumitru Tomescu. Cum s-ar spune, tot returul pe tușă. Și tocmai acum cînd Petrolul are atîta nevoie de mine.

— Nu numai Petrolul, ci și națională...

— Nea Angelo îl are pe Coco Deleanu. De ce să n-o recunosc în toamnă a prins o formă mai bună. Și acum, cu Fenerbahce a jucat excelent....

— Poate și pentru că îl știa pe... Mocanu valid, gata să intre în luptă (venim cu această replică mai mult pentru a răsplăti minunatul fair-play de care dă dovadă Mocanu). Acum, uite ce scrie în „Sportul" de azi : la Salonic, Deleanu a egalat pentru P.A.O.K

— Oricui i se poate întîmpla. Doar n-o să-mi spuneți c-a vrut. Vă dau, însă, dreptate acolo unde faceți aluzie la binefacerile duelului cu Coco Deleanu. Da, între mine și el a existat o aprigă întrecere, desfășurată după toate regulile cavalerismului. În perioada Mexic, am cîștigat eu apoi a fost rîndul lui Deleanu să revină pe primul plan. Mai tînăr ca mine era, i-a trebuit doar puțină ambiție...

— Nu-i mult mai tînăr.

— Cu vreo doi ani. Eu în aprilie împlinesc 30 de ani, o vîrstă de la care, pentru fotbalul actual, începi să privești înapoi, de pe celălalt versant al vieții...

...În glasul lui **Mocanu** deslușeam o tristețe. Tristețea fundașului inimos, obligat să stea pe tușă în tot sezonul care urmează, acum cînd abia apucase să încrucișeze spada, din nou, cu **Deleanu**, în disputa pentru prețiosul trofeu : tricoul cu nr. 4 al echipei noastre naționale..

G. NICOLAESCU